

Підтримуючи ідеї новаторства у подачі навчального матеріалу, ми приступили до створення невеликої односторінкової веб-аплікації, в якій реалізовано покрокове вирішення задачі на доведення логічних рівностей з дисципліни «Дискретна математика». Прототип цієї аплікації продемонструємо під час виступу на конференції.

Можливо немає можливостей вже і зараз розробити нову модель подачі матеріалу, але якщо про неї не говорити, то ми її не змінимо ніколи.

1. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://www.ted.com/>.
2. [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://www.ted.com/talks/lang/ru/dan_meyer_math_curriculum_makeover.html?embed=true
3. [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://www.ted.com/talks/lang/uk/salman_khan_let_s_use_video_to_reinvent_education.html?embed=true
4. Богданова І.М. Соціальна педагогіка: Навч. посіб. — К.: Знання, 2008. — 343 с.

СЬОГОДЕННЯ І ПРОБЛЕМИ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Чучмарьова С.Ю.

Національний університет «Львівська політехніка»

Освіта – цілеспрямована пізнавальна діяльність людей з отримання знань, умінь та навичок або щодо їх вдосконалення [1].

Економічна освіта – це ділянка науки про економіку, яка фокусується на двох основних темах [1]:

1) поточний стан і зусилля по поліпшенню курсів навчання економіки, а також матеріалів і педагогічних методів використовуваних для навчання економіці на всіх рівнях освіти;

2) дослідження ефективності альтернативних методичних прийомів в області викладання економіки, рівень економічної грамотності різних груп, і фактори, які впливають на рівень економічної грамотності.

Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, розвиток її талантів, розумових і фізичних здібностей, виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого, культурного потенціалу народу, підвищення освітнього рівня народу, забезпечення народного господарства кваліфікованими фахівцями.

Перша половина ХХ ст. в усьому світі пройшла під лозунгом гострої критики системи освіти взагалі та вищої зокрема як такої, що не відповідала рівню вимог виробництва, науки та культури. Традиційні системи освіти загострювали суперечності між орієнтацією на систему знань, умінь і навичок як основу підготовки людини до життя та її особистісним розвитком людини. Криза виявилася передусім у невідповідності потреб суспільства його можливостей, освітнього і культурного рівня запитів особистості. Саме ці фактори сприяли розвитку інноваційних систем вищої освіти.

Інновації в системі вищої освіти пов'язані з внесенням змін у традиційну масову практику. Розглянемо провідні тенденції оновлення світового освітнього простору [2]:

Перша тенденція – орієнтація більшості країн на перехід від елітної освіти до високоякісної освіти для всіх.

Друга тенденція – поглиблення міждержавного співробітництва у галузі освіти, яке залежить від потенціалу національної системи освіти і від рівня умов партнерства держави й окремих учасників.

Третя тенденція – збільшення гуманітарної складової у світовій освіті в цілому за рахунок введення людиною орієнтованих наукових і навчальних дисциплін: політології, психології, соціології, культурології, екології, ергономіки, економіки.

Четверта тенденція – значне поширення нововведень за умов збереження національних традицій, що склалися, та національної ідентичності країн і регіонів.

Першочергова увага з боку держави до розвитку національної освіти взагалі і вищої, зокрема – це вкрай назрілий відгук на виклик часу. Адже сьогодні життя вимагає вирішення нових завдань, що постають перед науково-освітньою галуззю України, яка декларує своє устремління бути серед розвинених, демократичних країн Європи. Тимчасом нашій державі загрожує й інший шлях у майбутнє – бути обабіч дороги прогресу через неспроможність захиститися від руйнівного впливу глобалізації та дати собі раду.

Оцінюючи стан і перспективи розвитку української освіти, першочергової уваги потребує визначення щодо її націєтворчої ролі, яка повинна бути реалізована шляхом виховання високоморальної, національно свідомої особистості. Це завдання освітньої галузі набагато складніше і мабуть відповідальніше, ніж надання знань, умінь, навичок.

На жаль, належна робота в цьому напрямі в навчальних закладах не має чіткої цілеспрямованості і послідовності, а то й зовсім відсутня.

Складною проблемою для підняття якості вищої освіти в Україні є сучасний стан науково-дослідницької діяльності вищих навчальних закладів.

Світовою практикою, самим життям доведено, що лише тісне поєднання освіти з наукою є запорукою забезпечення високої якості освіти та належного інтелектуального супроводу державотворення. Це є й провідною вимогою Болонської декларації щодо інтеграції європейської вищої освіти [3].

Чи не головною причиною відсталості української науки, безумовно, є залишковий принцип її державного фінансування (до речі, як і освіти): 0,3-0,5% ВВП. Адже відомо, якщо в державі на науку припадає менше ніж 2% ВВП, розпочинаються руйнівні процеси не лише в самій науці, а й в економіці і суспільстві в цілому. Для прикладу цей показник складає 3,5% в Ізраїлі, 2,75 – в Японії, 2,05% - в США. Про абсолютну величину вкладень тут і говорити не доводиться. А це визначає і відповідну віддачу і відповідні наслідки, і відповідну перспективу соціально-економічного розвитку. Тому навіть передбачені Законом України «Про науку і науково-технічну діяльність» 1,7% ВВП не допоможуть розв'язати проблему.

Крім фінансування, однією з причин непривабливого стану вітчизняної наукової галузі є відсутність упродовж усіх років нашої державної незалежності хоча б якихось тут змін, не кажучи вже про реформування. Як наслідок, відбувалася і поки що продовжується саморуйнація галузі [3].

1. *Електронний ресурс: <http://uk.wikipedia.org/>* 2. *Педагогіка вищої школи. За ред. З. Н. Курлянд. — Київ: Знання, 2005. — 399 с*
3. *Електронний ресурс: <http://www.anvsu.org.ua/>*

ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ПРЕДМЕТІВ ПРОФЕСІЙНОГО ЦИКЛУ

Навитка М.Л.

Національний університет "Львівська політехніка"

Питання про те "Як навчати?" особливо актуальне нині, оскільки вища школа повинна готувати своїх випускників до життя, до досягнення успіхів в ньому, до правильної поведінки в природі, суспільстві, державі, на виробництві. Навчання в інституті повинне прищепити студентам уміння ставити на початку своєї діяльності мету,